

مقاله پژوهشی

مقایسه تأثیر ضد قارچی عسل و فلوکونازول علیه کاندیدا/آلبیکنس در شرایط آزمایشگاهی و در کاندیدیازیس گوارشی در مدل حیوان آزمایشگاهی

موسی مجیدی پویا^۱، علیرضا خداوندی^{۲*}

۱- گروه زیست‌شناسی- میکروبیولوژی، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران

۲- گروه زیست‌شناسی، واحد گچساران، دانشگاه آزاد اسلامی، گچساران، ایران

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۰۵/۱۳

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۱۰/۰۸

چکیده

زمینه و هدف: کاندیدیازیس در بیماران دچار ضعف سیستم ایمنی مورد توجه قرار گرفته است. داروهای ضد قارچی نظیر فلوکونازول و آمفوتریسین ب برای درمان عفونت‌های کاندیدیایی مورداستفاده قرار می‌گیرند. افزایش مقاومت دارویی باعث شده است که استفاده از ترکیبات با منشأ طبیعی مورد توجه بیشتری قرار گیرد. هدف از پژوهش حاضر ارزیابی اثر نمونه‌های عسل بومی استان کهگیلویه و بویراحمد و فلوکونازول بر کاندیدا/آلبیکنس در کاندیدیازیس گوارشی در مدل حیوان آزمایشگاهی بوده است.

مواد و روش‌ها: تأثیر ضد قارچی نمونه‌های عسل از منابع مختلف بر مهار رشد کاندیدا/آلبیکنس در شرایط آزمایشگاهی ارزیابی شد. سنجش زمان مرگ سلولی برای ارزیابی تأثیر ضد کاندیدیایی نمونه‌های عسل مورد مطالعه، انجام شد. در پایان، تأثیر مؤثرترین نمونه عسل علیه کاندیدا/آلبیکنس در مقایسه با فلوکونازول در کاندیدیازیس گوارشی در حیوان آزمایشگاهی مورد سنجش قرار گرفت.

نتایج: نتایج حاصل تأثیر نمونه‌های عسل مورد آزمایش را علیه کاندیدا/آلبیکنس را نشان داده است. داده‌های به‌دست‌آمده نشان داد که عسل بلوط تأثیر قابل توجهی ($p \leq 0.001$) علیه کاندیدا/آلبیکنس داشت. تیمار موش BALB/c آلوده به کاندیدیازیس ناشی از کاندیدا/آلبیکنس نشان داد که تیمار با عسل بلوط از لحاظ کاهش بار آلودگی قارچی اگرچه اندکی کمتر از فلوکونازول بود ولی علیه کاندیدا/آلبیکنس تأثیرگذار بود.

نتیجه‌گیری: نتایج به‌دست‌آمده تأثیر ضد کاندیدیایی عسل هم در شرایط آزمایشگاهی و در مدل حیوانی کاندیدیازیس را نشان می‌دهد و پتانسیل عسل به‌عنوان کمک درمانی در عفونت‌های کاندیدیایی پیشنهاد می‌دهد.

کلمات کلیدی: عسل، کاندیدا/آلبیکنس، کاندیدیازیس گوارشی

مقدمه

این قارچ توانایی رشد مخمری، ریشه حقیقی، ریشه کاذب و بیوفیلیم را دارد و به همین دلیل قارچ پلی مورف نامیده شده که از مهم‌ترین فاکتورهای بیماری‌زایی است. علاوه بر این، توانایی اتصال و تهاجم قارچ به سلول‌های بدن میزبان، ترشح آنزیم‌های هیدرولیز کننده، احساس تماسی و تیگموتروپیسیم و تعویض فتوتیپی از ویژگی‌های کاندیدا/آلبیکنس در پتانسیل بیماری‌زایی است (۱ و ۲).

در شرایط طبیعی کاندیدا/آلبیکنس میکروبیوم دستگاه گوارش است ولی هنگامی که سیستم ایمنی میزبان دچار اختلال گردد، موجب ایجاد کاندیدیازیس گوارشی خواهد شد (۱). کاندیدا/آلبیکنس پتانسیل همزیستی و بیماری‌زایی را داراست.

*نویسنده مسئول: علیرضا خداوندی، گروه زیست‌شناسی، واحد گچساران، دانشگاه آزاد اسلامی، گچساران، ایران
Email: alireza_khodavandi@yahoo.com
https://orcid.org/0000-0001-9498-9822

فلوکونازول در مدل حیوان آزمایشگاهی موردسنجش قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها

میکروارگانیزم‌ها

سویه استاندارد کاندیدا/آلبیکنس ATCC 14053 از آزمایشگاه میکروبی‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج تهیه گردید و در محیط کشت سابورد دکستروز مایع (SDB, Merck, Germany) حاوی ۳۰۰ میکروگرم/ میلی‌لیتر کلرامفنیکل کشت داده شد و سپس در دمای منهای ۲۰ درجه سلسیوس ذخیره شد. برای هر مطالعه دو کلنی از کاندیدا/آلبیکنس بر روی محیط کشت تازه سابورد دکستروز آگار (SDA, Merck, Germany) حاوی کلرامفنیکل دو بار کشت مجدد داده و در ۳۵ درجه سلسیوس به مدت ۲۴ ساعت گرمخانه گذاری نموده تا از رشد در فاز لگاریتمی مخمر اطمینان حاصل شود. مطالعه حاضر توسط کمیته اخلاق پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج (کد ۳۱-۱-۹۵) پذیرفته شد.

تهیه نمونه‌های مختلف عسل

ده نمونه از ۷ نوع از عسل‌های تجاری و بومی تولیدشده در استان کهگیلویه و بویراحمد شامل گون گرمسیری (دهدشت)، راک (دهدشت)، گون سردسیری (دنا)، بلوط (یاسوج)، جوکار (یاسوج)، چهل گیاه سردسیری (یاسوج) و چهل گیاه گرمسیری (گچساران) تهیه گردید.

تهیه غلظت‌های مختلف عسل

دامنه غلظت نمونه‌های عسل ۰/۰۶-۲۵۶ میلی‌گرم/ میلی‌لیتر بود. علاوه بر این، از فلوکونازول (Sigma-Aldrich, St. Louis, MO) با دامنه رقت ۰/۰۳۱-۶۴ میکروگرم/ میلی‌لیتر به‌عنوان کنترل مثبت استفاده گردید. برای استریل نمودن نمونه‌های عسل و فلوکونازول از میلی پور فیلتر (۰/۲۲ Millipore μm durapore) استفاده شد.

تست حساسیت سنجی

تأثیر ضد کاندیدیایی نمونه‌های عسل در شرایط آزمایشگاهی مطابق دستورالعمل CLSI برای مخمرها (CLSI- M44-A2, M27-) (A₃) با اندکی تغییر سنجش شد. بر این اساس، تست غربالگری دیسک دیفیوژن نمونه‌های عسل با کاندیدا/آلبیکنس $10^6 \times 5-1$ بر روی محیط کشت SDA انجام شد. غلظت

افزایش مقاومت قارچ‌ها به داروهای ضد قارچی رایج و از سویی عوارض جانبی متعدد در پی استفاده از آن‌ها، استفاده از ترکیبات طبیعی با منشأ بیولوژیک را رونق داده است. هزاران سال است که بشر از مخلوط بزاق زنبور و شهد گل که عسل نام دارد، به‌عنوان دارویی برای درمان بیماری‌ها استفاده می‌کند. عسل حاوی ترکیبات اسیدهای آلی، اسیدهای آمینه، مواد معدنی، پلی فنل‌ها، ویتامین‌ها و ترکیبات معطر است. علاوه بر این، فعالیت ضد میکروبی و آنتی‌اکسیدانی عسل به دلیل فعالیت آنزیم‌هایی از جمله گلوکز اکسیداز و کاتالاز و همچنین ترکیبات فیتوشیمیایی نظیر اسید آسکوربیک، فلاونوئیدها، اسید فولیک، مشتقات کاروتینوئید، اسیدهای آلی، آمینواسیدها و پروتئین‌ها است (۶-۳).

مطالعات نشان داده که عسل دارای خواص ضد میکروبی است. علاوه بر این، عسل تأثیر مهاری علیه کاندیدا/آلبیکنس دارد (۳ و ۹-۶). مطالعه Banaeian-Borujeni و همکاران در مقایسه تأثیر ضد کاندیدیایی عسل و میکونازول علیه کاندیدا/آلبیکنس در شرایط آزمایشگاهی نشان دادند که عسل در غلظت ۸۰٪ به میزان زیادی موجب جلوگیری از رشد کاندیدا/آلبیکنس شد درحالی‌که میکونازول به‌طور کامل موجب مهار رشد کاندیدا/آلبیکنس گردید (۳). مطالعه Estevinho و همکاران نشان دادند که عسل اسطوخدوس با غلظت ۳۱٪، ۱۶/۸٪ و ۲۳٪ به ترتیب موجب مهار ۱۰ درصد رشد کاندیدا/آلبیکنس، کاندیدا/کروزی و کریپتوکوکوس نفوفورمنس شد. در مقایسه عسل سنتزی با غلظت ۵۸٪ موجب مهار ۱۰ درصد رشد کاندیدا/کروزی گردید درحالی‌که در غلظت ۶۰-۱۰٪ عسل سنتزی، کاندیدا/آلبیکنس و کریپتوکوکوس نفوفورمنس مقاوم بودند؛ بنابراین با توجه به شواهد حاصل نتیجه گرفتند که تأثیر ضد قارچی عسل اسطوخدوس مربوط به ترکیبات غیر قندی بوده است (۹).

با توجه به افزایش جمعیت بیماران دچار ضعف سیستم ایمنی و شیوع عفونت‌های کاندیدیازیس در بیماران مذکور و از طرفی مقاومت دارویی به داروهای ضد قارچی رایج، لزوم یافتن ترکیبات طبیعی ضد کاندیدیایی ضروری است. در مطالعه حاضر تأثیر ضد کاندیدیایی نمونه‌های عسل بومی استان کهگیلویه و بویر احمد در شرایط آزمایشگاهی سنجیده شد. همچنین تأثیر مؤثرترین نمونه عسل در مهار رشد کاندیدا/آلبیکنس در کاندیدیازیس گوارشی ایجادشده توسط کاندیدا/آلبیکنس در مقایسه با

شدند. فلوکونازول در غلظت برابر MIC به عنوان کنترل مثبت و کنترل بدون تیمار به عنوان کنترل منفی در نظر گرفته شد (۱۳).

ایجاد کاندیدیازیس گوارشی در مدل حیوانی و تیمار با عوامل ضد قارچی

در این راستا تمام روش‌های مراقبت از حیوانات تحت نظارت و مورد تأیید کمیته اخلاق پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج (کد ۳۱-۱-۹۵) قرار گرفت. تعداد ۴۸ حیوان از موش‌های آزمایشگاهی با مشخصه BALB/c با جنسیت ماده، سن ۴ تا ۶ هفته و وزن تقریبی ۲۵ گرم مورد استفاده قرار گرفت. برای اطمینان از عدم ابتلا موش‌ها به کاندیدیازیس گوارشی با سواب از دهان موش‌ها نمونه‌گیری شد و بر روی محیط SDA کشت داده شد. موش‌های مناسب برای کاندیدیازیس گوارشی در ۴ گروه ۱۲ تایی دسته‌بندی شدند. ۲ گروه مربوط به حیوانات آلوده به کاندیدا/آلبیکنس و تحت تیمار با دو نمونه از مؤثرترین نمونه‌های عسل با توجه به نتایج آزمایشگاهی (عسل بلوط و چهل گیاه گرمسیری)، گروه سوم به عنوان کنترل دارو و تیمار شده با داروی استاندارد فلوکونازول و گروه چهارم حیواناتی بودند که به عنوان کنترل مثبت و پس از ایجاد کاندیدیازیس گوارشی تحت هیچ تیماری قرار نگرفته‌اند. ماده تلقیحی اولیه کاندیدا/آلبیکنس، 10^6 CFU/ml برای ایجاد کاندیدیازیس گوارشی استفاده شد. حجم ماده تلقیحی اولیه با استفاده از آب مقطر استریل به ۳۶۰ میلی‌لیتر رسانده و به ۳۰۰ گرم غذای استریل موش آزمایشگاهی اضافه شد و در آن ۵۰ درجه سلسیوس به مدت ۴۸ ساعت خشک شد. سپس به مدت یک هفته به عنوان غذای روزانه حیوانات مورد مطالعه به عنوان غذای اصلی استفاده شد. علاوه بر این، جهت اطمینان از آلودگی غذا به سلول‌های کاندیدا/آلبیکنس با استفاده از روش و بیل کانت تأیید گردید.

پس از اطمینان از آلودگی حیوانات مورد آزمایش به کاندیدیازیس گوارشی، ارائه غذای آلوده به حیوانات متوقف و تیمار آغاز گردید. برای این منظور ۵ میلی‌گرم از هر کدام از نمونه‌های عسل مورد مطالعه و فلوکونازول/۱ کیلوگرم از وزن حیوانی/یک‌بار در روز به مدت ۳ هفته انجام شد و طی این مدت میزان دفع کاندیدا/آلبیکنس از طریق کشت مدفوع بررسی گردید. علاوه بر این، برای بررسی تغییرات بافتی، ۲ حیوان از هر گروه در روزهای ۲، ۴، ۷، ۱۴، ۲۰ و ۳۰ پس از عفونت به‌طور تصادفی انتخاب و پس از معدوم نمودن آن‌ها، کلیه‌ها با رعایت

ماده تلقیحی با استفاده از اسپکتروفتومتر (UNICO 2150-UV, USA) با اندازه‌گیری میزان جذب نوری دامنه ۰/۰۸-۰/۱ در طول موج ۵۳۰ نانومتر (معادل $10^6 \times 5-1$ CFU/ml) استاندارد شد. ۱۰۰ میکرولیتر از ماده تلقیحی مخمری بر روی محیط کشت SDA کشت چمنی داده شد. سپس دیسک‌های خالی با غلظت‌های مختلف (۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۷۵ درصد و خالص) از نمونه‌های عسل آغشته نموده و بر روی محیط کشت قرار داده شدند. دیسک‌های حاوی ۲۵ میکروگرم فلوکونازول (Sigma-Aldrich, St. Louis, MO, USA) به عنوان کنترل مثبت و دیسک‌های خالی استریل به عنوان کنترل منفی استفاده شد. پلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۵ درجه سلسیوس گرمخانه‌گذاری شدند و سپس قطر هاله عدم رشد در اطراف دیسک‌ها ثبت گردید.

در ادامه کمترین غلظت مهارکنندگی (MIC) نمونه‌های عسل با ماده تلقیحی $10^3 \times 5-0$ CFU/ml در میکروپلیت‌های ۹۶ چاهکی (Brand 781660, Wertheim, Germany) محاسبه گردید. ماده تلقیحی اولیه ($10^6 \times 5-1$ CFU/ml) به میزان ۱:۱۰۰ با سرم فیزیولوژی و ۱:۲۰ در محیط کشت رقیق گردید و در نهایت سوسپانسیون حاصل دارای $10^3 \times 5-0$ CFU/ml بود که با استفاده از روش و بیل کانت تأیید گردید (۱۲-۱۰). از محیط کشت و ماده تلقیحی میکروبی به عنوان کنترل مثبت و کنترل منفی استفاده گردید. میکروپلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۵ درجه سلسیوس گرمخانه‌گذاری شد و توسط الایزا ریدر (Awareness Technology, Inc., USA) در طول موج ۵۳۰ نانومتر میزان جذب نوری اندازه‌گیری شد. میزان MIC₉₀ به عنوان کمترین غلظت که از ۹۰ درصد رشد در مقایسه با کنترل مثبت ممانعت نماید، تعریف شد (۱۰ و ۱۱).

سنجش زمان مرگ سلولی

دو اندازه مختلف ماده تلقیحی اولیه کاندیدا/آلبیکنس، 10^6 ، 10^4 در محیط کشت SDB تهیه شد. نمونه‌های عسل در ۹ غلظت مختلف (۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۷۵ درصد و خالص) استفاده شد. سپس در دمای ۳۵ درجه سلسیوس گرمخانه‌گذاری شد و در فواصل زمانی متوالی ۰، ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۲ و ۲۴ ساعت از نمونه‌ها ۱۰۰ میکرولیتر بر روی محیط کشت SDA کشت چمنی داده شد. پس از ۲۴ ساعت گرمخانه‌گذاری در دمای ۳۵ درجه سلسیوس تعداد کلنی‌ها شمارش

مورد مطالعه نیز از رنگ‌آمیزی اختصاصی پریودیک اسید شیف استفاده گردید (۱۴).

طرح مطالعه و آنالیز آماری

این مطالعه مقطعی به صورت طرح کاملاً تصادفی و آزمایش‌ها به صورت ۲ تکرار ۳ تایی انجام گرفت. تحلیل آماری با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه با استفاده نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۲۳ (SPSS Inc., Chicago, IL) انجام شد. اختلاف درون گروه‌ها با استفاده از آزمون تعقیب توکی انجام گرفت. مقدار p -value کمتر از ۰/۰۵ به عنوان اختلاف معنی‌دار در نظر گرفته شد.

نتایج

نتایج ارزیابی تأثیر ضد کاندیدیایی (هاله ممانعت از رشد) نمونه‌های عسل با توجه تست غربالگری دیسک دیفیوژن نشان داد که بین انواع مختلف عسل در سطح $p \leq 0.001$ تفاوت معنی‌دار وجود داشت. قوی‌ترین هاله ممانعت از رشد علیه کاندیدا/آلبیکنس مربوط به نمونه‌های عسل بلوط در مقایسه با انواع عسل‌های دیگر بود (جدول ۱). نمونه‌های عسل چهل گیاه گرمسیری در غلظت خالص با میانگین $0.14 \pm 28/20$ میلی‌متر

اصول بهداشتی خارج و جهت مطالعات بار آلودگی قارچی و هیستوپاتولوژی مورد بررسی قرار گرفت.

برای این منظور حیوانات در گروه‌های مطالعه به روش جابجایی مهره‌های گردنی ۳ بی‌هوش شدند، کلیه حیوان خارج شد و پس از بررسی مشخصات ظاهری، نمونه‌های بافت کلیه در فرمالین ۱۰٪ فیکس شدند. علاوه بر این، از نمونه‌های بافت کلیه پس از هموئیزه کردن در نرمال سیلین بر روی محیط کشت SDA کشت داده شد و بار آلودگی قارچی سنجش گردید. در خصوص آنالیز هیستوپاتولوژی، مراحل پاساژ بافتی مطابق برنامه ۲۰ ساعتی پیشنهادی شرکت سازنده دستگاه پردازش بافت (Shandon-citadel 1000, UK) شامل آبگیری، فیکساسیون، شفاف‌سازی و آغشته سازی انجام شد. در ادامه از نمونه‌ها توسط دستگاه میکروتوم دوار (Shandon -UK) برش‌های سریالی به ضخامت ۵ میکرون تهیه شد و پس از تهیه اسلایدهای میکروسکوپی و رنگ‌آمیزی هماتوکسیلین-ئوزین از سه میدان دید از هر اسلاید به طور تصادفی انتخاب و با دوربین دیجیتال (Coolpix-4500, Japan) با درشتنمایی ۴۰ میکروسکوپ (Olympus, AH2, Japan) تصویر تهیه شد. لازم به ذکر است که برای مشاهده عناصر قارچی در بافت‌های

جدول ۱- هاله ممانعت از رشد (میلی‌متر) نمونه‌های عسل بلوط در غلظت‌های مختلف علیه کاندیدا/آلبیکنس

غلظت‌های مورد آزمایش / نمونه‌ها	خالص	۷۵٪	۵۰٪	۴۰٪	۳۰٪	۲۰٪	۱۵٪	۱۰٪	۵٪	فلوکونازول
نمونه ۱	۳۲/۰۰±۰/۶۰	۳۰/۰۰±۰/۳۱	۲۸/۱۰±۰/۸۱	۲۷/۲۳±۰/۶۱	۲۴/۴۴±۰/۴۰	۲۱/۳۳±۰/۳۰	۱۸/۳۰±۰/۸۰	۱۶/۳۲±۰/۹۰	۱۴/۲۶±۰/۶۰	۳۲/۲۳±۰/۱۰
نمونه ۲	۳۴/۰۰±۰/۷۰	۳۱/۰۰±۰/۴۲	۲۷/۰۰±۰/۳۳	۲۶/۰۰±۰/۷۰	۲۲/۶۷±۰/۷۰	۲۱/۰۰±۰/۱۲	۲۰/۰۰±۰/۱۰	۱۷/۰۰±۰/۴۲	۱۲/۰۰±۰/۴۰	۳۴/۰۰±۰/۰۰
نمونه ۳	۳۱/۰۰±۰/۳۱	۳۰/۰۰±۰/۶۱	۲۷/۰۰±۰/۳۳	۲۸/۱۱±۰/۳۲	۲۳/۰۰±۰/۱۱	۲۰/۶۷±۰/۴۴	۱۷/۲۰±۰/۱۰	۱۶/۵۵±۰/۳۰	۱۲/۰۰±۰/۴۰	۳۳/۴۰±۰/۳۲
نمونه ۴	۳۲/۰۰±۰/۴۰	۳۱/۰۰±۰/۸۰	۲۵/۲۲±۰/۶۳	۲۷/۰۰±۰/۴۰	۲۴/۰۰±۰/۲۱	۲۱/۰۰±۰/۱۲	۲۰/۰۰±۰/۴۰	۱۷/۳۲±۰/۱۱	۱۲/۲۴±۰/۳۰	۳۵/۰۰±۰/۱۲
نمونه ۵	۳۱/۰۰±۰/۳۰	۲۹/۰۰±۰/۷۰	۲۵/۰۰±۰/۴۲	۲۸/۰۰±۰/۴۰	۲۴/۲۳±۰/۳۲	۲۱/۰۰±۰/۷۰	۱۹/۳۴±۰/۷۰	۱۸/۲۱±۰/۳۰	۱۲/۰۰±۰/۱۰	۳۴/۴۵±۰/۲۱
نمونه ۶	۳۲/۰۰±۰/۴۱	۲۸/۰۰±۰/۵۱	۲۶/۵۰±۰/۷۰	۲۷/۰۰±۰/۷۱	۲۵/۰۰±۰/۴۲	۲۰/۴۰±۰/۳۰	۲۰/۰۰±۰/۷۴	۱۵/۰۰±۰/۱۲	۱۱/۰۰±۰/۳۳	۳۲/۵۶±۰/۴۵
نمونه ۷	۳۱/۰۰±۰/۶۰	۲۷/۰۰±۰/۳۰	۲۸/۳۲±۰/۴۰	۲۶/۶۷±۰/۸۰	۲۴/۵۴±۰/۳۳	۱۹/۸۹±۰/۳۲	۱۹/۰۰±۰/۶۱	۱۶/۰۰±۰/۵۰	۱۲/۳۴±۰/۵۳	۳۲/۰۰±۰/۲۶
نمونه ۸	۳۰/۰۰±۰/۴۰	۲۸/۰۰±۰/۴۰	۲۸/۰۰±۰/۷۰	۲۶/۰۰±۰/۴۰	۲۴/۰۰±۰/۷۰	۲۰/۰۰±۰/۴۰	۱۸/۲۱±۰/۴۳	۲۰/۳۰±۰/۳۳	۱۱/۰۰±۰/۷۰	۳۲/۰۰±۰/۲۱
نمونه ۹	۳۵/۰۰±۰/۳۱	۲۹/۰۰±۰/۳۱	۲۷/۰۰±۰/۴۱	۲۷/۳۴±۰/۳۲	۲۴/۰۰±۰/۶۱	۲۱/۰۰±۰/۶۱	۱۷/۰۰±۰/۴۴	۱۸/۰۰±۰/۱۲	۱۴/۱۱±۰/۲۱	۳۲/۵۰±۰/۲۱
نمونه ۱۰	۳۲/۰۰±۰/۱۱	۲۸/۰۰±۰/۴۴	۲۸/۱۰±۰/۴۳	۲۶/۰۰±۰/۳۰	۲۳/۰۰±۰/۷۰	۲۲/۳۳±۰/۱۰	۱۸/۶۷±۰/۷۰	۲۱/۰۰±۰/۳۰	۱۳/۱۱±۰/۷۰	۳۳/۷۱±۰/۰۰

مهارى علیه کاندیدا/آلبیکنس نشان داد. داروى استاندارد فلوکونازول تأثیر مهارى 0.27 ± 0.50 نشان داد (داده‌ها نشان داده نشده است).

نتایج ارزیابی با تست غربالگری دیسک دیفیوژن نمونه‌های عسل نیز توسط نتایج حاصل از آزمون حساسیت سنجی ضد کاندیدیایی میکرودايلوشن براث تأیید شد. نتایج MIC به‌طور معنی‌دارى ($p \leq 0.001$) نشان داد که نمونه‌های عسل تأثیر متفاوتی علیه مخمر کاندیدا/آلبیکنس داشتند. نمونه‌های عسل بلوط دارای کمترین میزان MIC (دامنه ۱/۵۶-۰/۳۹) و نمونه‌های عسل راک بیشترین میزان MIC (دامنه ۶/۲۵-۳/۱۲) را دارا بودند. به ترتیب نمونه‌های عسل با توجه به نتایج MIC از میزان کم به زیاد شامل عسل بلوط (دامنه ۱/۵۶-۰/۳۹) < چهل گیاه گرمسیری (دامنه ۲/۶۰-۰/۷۸) < گون گرمسیری و گون سردسیری (دامنه ۲/۶۰-۱/۵۶) < جوکار (دامنه ۳/۱۲-۱/۵۶) < چهل گیاه سردسیری (دامنه ۵/۲۱-۳/۱۲) < راک (دامنه ۶/۲۵-۳/۱۲) بودند (جدول ۲)؛ بنابراین نتایج حساسیت سنجی نمونه‌های عسل در مقایسه با داروى استاندارد فلوکونازول نشان

بیشترین و در غلظت ۵ درصد با میانگین 0.23 ± 0.80 میلی‌متر کمترین تأثیر مهارى علیه کاندیدا/آلبیکنس نشان داد. همچنین بیشترین تأثیر ضد کاندیدیایی نمونه‌های عسل گون گرمسیری در غلظت خالص 0.34 ± 0.90 میلی‌متر و کمترین تأثیر مهارى در غلظت ۵ درصد با میانگین 0.18 ± 0.62 بود. گون سردسیری نیز در غلظت خالص با میانگین 0.20 ± 0.82 میلی‌متر بیشترین تأثیر و در غلظت ۵ درصد با میانگین 0.13 ± 0.20 میلی‌متر کمترین تأثیر مهارى را نشان داد. نتایج اندازه‌گیری هاله ممانعت از رشد کاندیدا/آلبیکنس نمونه‌های عسل جوکار نشان داد که در غلظت خالص 0.25 ± 0.31 میلی‌متر بیشترین و در غلظت ۵ درصد 0.11 ± 0.20 میلی‌متر دارای کمترین تأثیر مهارى بود. علاوه بر این، همچنین بیشترین تأثیر ضد کاندیدیایی نمونه‌های عسل چهل گیاه سردسیری در غلظت خالص 0.28 ± 0.22 میلی‌متر و کمترین تأثیر مهارى در غلظت ۵ درصد با میانگین 0.11 ± 0.20 بود. عسل راک در غلظت خالص با میانگین 0.34 ± 0.85 میلی‌متر بیشترین و در غلظت ۵ درصد با میانگین 0.33 ± 0.90 میلی‌متر کمترین تأثیر

جدول ۲- میزان MIC₉₀ نمونه‌های عسل بومی استان کهگیلویه و بویر احمد علیه کاندیدا/آلبیکنس

غلظت‌های مورد آزمایش / نمونه‌ها	بلوط*	چهل گیاه گرمسیری*	چهل گیاه سردسیری*	گون گرمسیری*	گون سردسیری*	راک*	جوکار*	فلوکونازول**
نمونه ۱	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.50 ± 0.00
نمونه ۲	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.33 ± 0.58
نمونه ۳	0.39 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.33 ± 0.58
نمونه ۴	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.20 ± 0.00
نمونه ۵	0.30 ± 0.45	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.10 ± 0.00
نمونه ۶	0.30 ± 0.45	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.78 ± 0.00	0.20 ± 0.00
نمونه ۷	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.10 ± 0.00
نمونه ۸	0.56 ± 0.00	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.00
نمونه ۹	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.56 ± 0.00	0.20 ± 0.00
نمونه ۱۰	0.39 ± 0.00	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.20 ± 0.90	0.67 ± 0.58

* میلی‌گرم / میلی‌لیتر

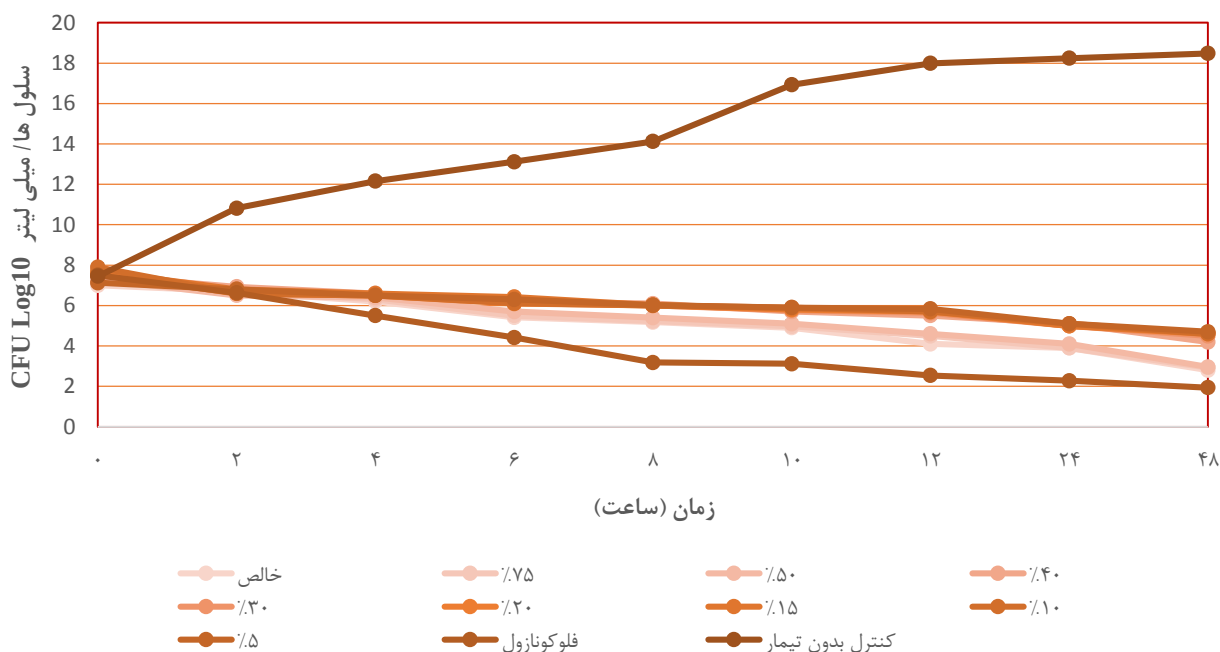
** میکروگرم / میلی‌لیتر

نمونه‌های عسل نشان‌دهنده تأثیر فراوان ($p \leq 0.001$) کاهش تعداد سلول‌ها بود. نمودار ۱ نشان‌دهنده تأثیر مهار غلظت‌های مختلف نمونه عسل بلوط و فلوکونازول در دو اندازه ماده تلقیحی اولیه است. کاهش فراوان سلول‌های *آلبیکنس* تیمار شده با غلظت‌های خالص، ۷۵٪ و ۵۰٪ عسل بلوط و فلوکونازول ۴

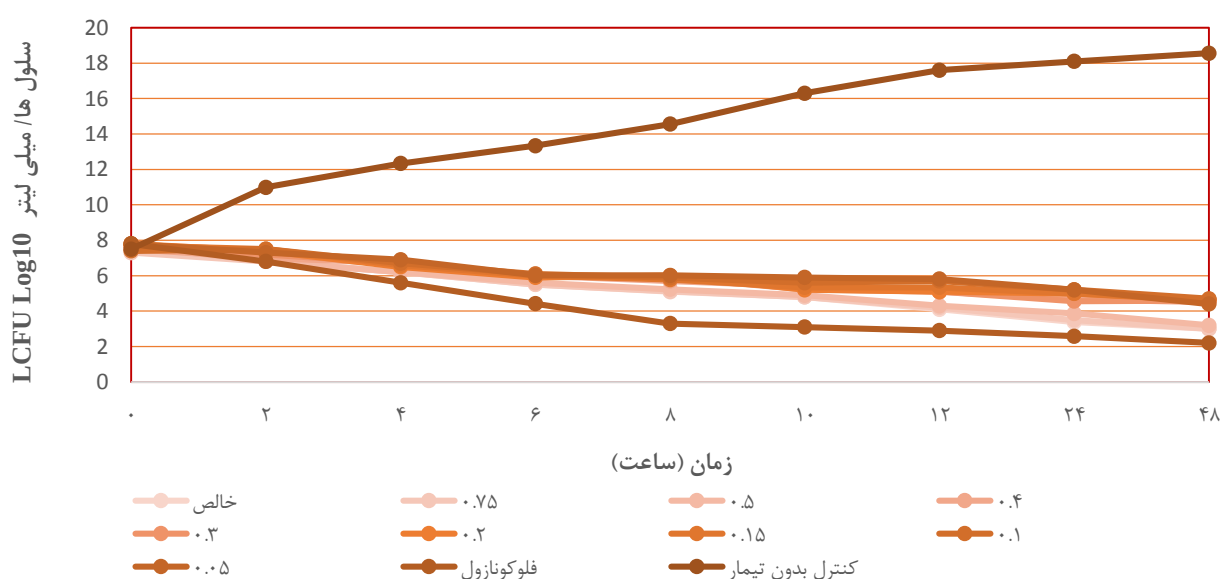
داد که تأثیر معنی‌داری علیه *آلبیکنس* داشتند. علاوه بر این، مؤثرترین نمونه عسل علیه *آلبیکنس*، عسل بلوط بود.

نتایج حاصل از سنجش زمان مرگ سلولی با ماده تلقیحی اولیه متفاوت *آلبیکنس* تیمار شده با غلظت‌های مختلف

الف

ب

نمودار ۱- نتایج حاصل از سنجش زمان مرگ سلول‌های *آلبیکنس* تیمار شده با نمونه عسل بلوط در غلظت‌های مختلف ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۷۵ درصد و خالص در ماده تلقیحی اولیه الف: 10^6 CFU/ml، ب: 10^4 CFU/ml

سلول‌های کاندیدا/آلبیکنس از روز دوم شروع تیمار بوده است. علاوه بر این، کاهش CFU در بافت کلیه بعد از سی روز در بافت‌های تیمار شده به ترتیب با فلوکونازول، عسل بلوط و عسل چهل گیاه گرمسیری مشاهده گردید (جدول ۳).

بررسی مشخصات ظاهری کلیه موش‌های مورد مطالعه نشان داد که در موش‌های مبتلا به کاندیدیازیس گوارشی بزرگی، التهاب و تغییر رنگ کلیه‌ها مشاهده گردید. آنالیز هیستوپاتولوژی مقاطع تهیه‌شده از کلیه موش‌های مبتلا به کاندیدیازیس گوارشی وجود عناصر قارچی با استفاده از رنگ آمیزی اختصاصی پریودیک

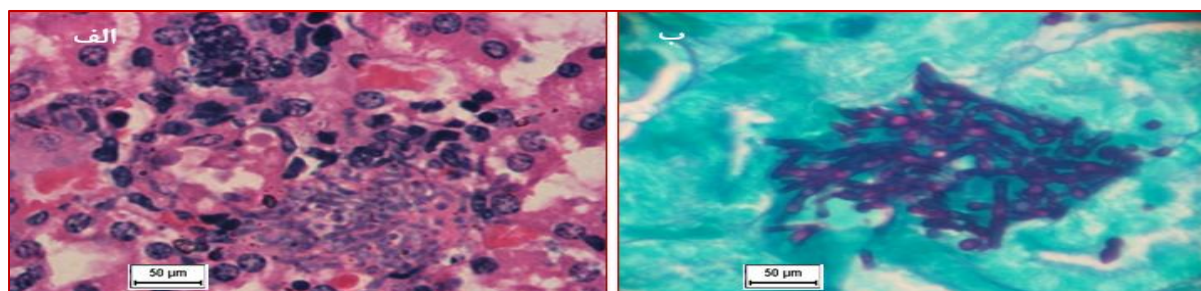
ساعت بعد از گرمخانه گذاری مشاهده گردید. در غلظت‌های ۴۰-۵٪ پس از ۶ ساعت از گرمخانه گذاری کاهش معنی‌دار سلول‌ها در مقایسه با کنترل بدون تیمار مشاهده شد. علاوه بر این، تفاوت فراوانی در نتایج سنجش زمان مرگ سلولی با دو اندازه مختلف ماده تلقیحی اولیه مشاهده نشد ($p=31$). در خصوص سایر نمونه‌های عسل نیز نتایج مشابهی حاصل گردید.

نتایج حاصل از سنجش بار آلودگی قارچی بافت کلیه حیوان آزمایشگاهی تیمار شده با نمونه‌های عسل و فلوکونازول در زمان‌های مختلف نشان‌دهنده کاهش معنی‌دار ($p \leq 0.05$)

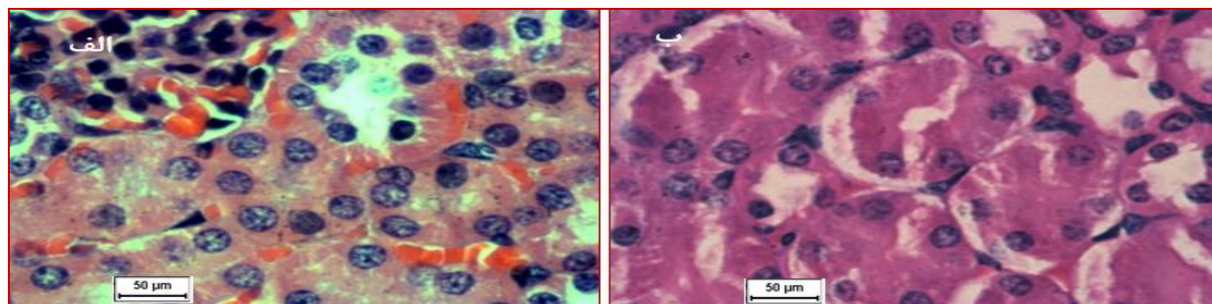
جدول ۳- نتایج سنجش بار آلودگی قارچی (Log₁₀ CFU/g کلیه $\pm$ SD) کاندیدا/آلبیکنس موش‌های مبتلا به کاندیدیازیس گوارشی تیمار شده با نمونه‌های عسل بلوط و چهل گیاه گرمسیری و فلوکونازول

مدت زمان بعد از ایجاد عفونت (روز) / تیمار	عسل بلوط خالص	عسل چهل گیاه گرمسیری خالص	فلوکونازول	کنترل بدون تیمار
۲	۴/۸۳±۰/۰۵ ^b	۴/۹۲±۰/۰۸ ^c	۴/۶۲±۰/۰۶ ^a	۵/۱۳±۰/۰۸ ^d
۴	۴/۷۴±۰/۰۶ ^b	۴/۸۶±۰/۰۶ ^c	۴/۵۵±۰/۰۶ ^a	۵/۲۴±۰/۰۶ ^d
۷	۴/۴۰±۰/۰۳ ^b	۴/۴۱±۰/۰۴ ^b	۴/۳۰±۰/۰۵ ^a	۶/۰۵±۰/۰۶ ^c
۱۴	۴/۰۵±۰/۰۴ ^a	۴/۲۰±۰/۰۵ ^c	۴/۱۰±۰/۰۳ ^b	۶/۰۷±۰/۰۵ ^d
۲۰	۳/۸۵±۰/۰۲ ^b	۴/۱۴±۰/۰۶ ^c	۳/۷۵±۰/۰۳ ^a	۷/۲۸±۰/۰۶ ^d
۳۰	۳/۴۵±۰/۰۶ ^b	۴/۱۰±۰/۰۳ ^c	۳/۰۱±۰/۰۳ ^a	۷/۳۴±۰/۰۴ ^d

مقادیر با حروف غیرمشابه در هر ردیف وجود اختلاف معنی‌دار با استفاده از آزمون تعقیب توکی در سطح $p \leq 0.05$ در ۲ تکرار ۹ تایی آزمایش است.

شکل ۱- وجود عناصر قارچی و ریشه کاندیدا/آلبیکنس در بافت کلیه موش آزمایشگاهی مبتلا به کاندیدیازیس گوارشی با استفاده از رنگ آمیزی الف: پریودیک اسید شیف و ب: همتاکسیلین-اوتوزین (X400)

شکل ۲- الف: بافت کلیه موش‌های آزمایشگاهی آلوده به کاندیدیازیس گوارشی و ب: بافت کلیه موش‌های آزمایشگاهی آلوده به کاندیدیازیس گوارشی تیمار شده با عسل با استفاده از رنگ آمیزی همتاکسیلین-اوتوزین (X400)

در مطالعه حاضر، اثر ضد قارچی نمونه‌های عسل استان کهگیلویه و بویر احمد و داروی استاندارد فلوکونازول در شرایط آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل نشان داده‌اند که نمونه‌های عسل در غلظت‌های بیشتر از ۵۰٪ تأثیر ضد کاندیدیایی معنی‌داری نشان داد. علاوه بر این، عسل بلوط نسبت به سایر نمونه‌های عسل تأثیر مهارکنندگی از رشد بیشتری را نشان داد. خواص بیولوژیکی عسل به دلیل ترکیبات شیمیایی آن است. مطالعات نشان داده است که عسل حاوی حدود ۲۰۰ ترکیب شیمیایی متمایز است. عسل حاوی مولکول‌های مختلف از جمله فروکتوز و گلوکز (۸۵-۸۰٪)، آب (۱۷-۱۵٪)، خاکستر (۲/۰٪)، پروتئین‌ها و اسیدهای آمینه (۴/۰-۱/۰٪) و مقدار کمی از آنزیم‌ها، ویتامین‌ها و سایر مواد مانند ترکیبات فنلی است. با این حال، ترکیب عسل و خواص فیزیکی و ترکیب شیمیایی آن بسته به انواع گیاهانی دارد که زنبور عسل مصرف می‌نماید. با این وجود، تقریباً همه نمونه‌های عسل دارای انواع مشابهی از اسیدهای فنلی از جمله کافئین، الاجیک اسید، فرولیک اسید و پارا کوماریک اسید؛ فلاونوئیدها، مانند آپی ژنین، کریسین، گالانجین، هسپرتین، کائمفرول، پینوکمبرین و کوئرستین و آنتی‌اکسیدان‌ها مانند توکوفرول، آسکوربیک اسید، سوپر اکسید دیسموتاز، کاتالاز و گلوکاتیون دارا می‌باشند (۲۰ و ۲۱). در مطالعه‌ای که تأثیر ضد کاندیدیایی نمونه‌های عسل آفریقای جنوبی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل نشان داد که تأثیر مهارکنندگی سه نوع عسل مورد آزمایش علیه کاندیدا/آلبیکنس متفاوت بوده که به احتمال زیاد مربوط به ترکیبات شیمیایی نمونه‌های عسل مرتبط به دست آمده از گیاهان متفاوت است (۲۲). اکثر گیاهان حاوی تعداد زیادی از پلی فنل‌ها و فلاونوئیدها هستند و هر گیاه دارای پروفیل شیمیایی مشخصی است، لذا خواص هر نوع عسل به گیاهانی مرتبط می‌شود که از آن منشأ گرفتند. عواملی از قبیل غلظت و نوع ترکیبات پلی فنلی بر خصوصیات نمونه‌های عسل تأثیرگذار هستند (۲۳). در مطالعه حاضر نیز نمونه‌های عسل از مناطق مختلف با پوشش گیاهی متفاوت انتخاب شدند، لذا تفاوت در تأثیر ضد قارچی را می‌توان به تفاوت در ترکیب شیمیایی نمونه‌های عسل مرتبط دانست که لازم است در مطالعات آینده مشخص گردد. یافته‌های حاصل از مطالعه حاضر بر اساس تأثیر مؤثرترین نمونه‌های عسل در شرایط آزمایشگاهی (عسل بلوط و عسل چهل

اسید شیف و هماتوکسیلین- ائوزین را نشان داد (شکل ۱). علاوه بر این، رنگ‌آمیزی هماتوکسیلین- ائوزین وجود اندکی ازدحام و تراکم سلولی به همراه کمی التهاب بافتی در بافت کلیه موش‌های آزمایشگاهی آلوده به کاندیدیازیس گوارشی و عدم وجود سلول‌های التهابی و یا عناصر قارچی در بافت کلیه موش‌های آزمایشگاهی آلوده به کاندیدیازیس گوارشی و تیمار شده با عسل مشاهده گردید (شکل ۲).

بحث

خواص ضد میکروبی، ضد التهابی، ضد سرطانی، ضد حساسیت و التیام دهنده عسل توسط پژوهشگران قبلی به اثبات رسیده است (۱۷-۱۵ و ۹-۶). مطالعه Akkol و همکاران پتانسیل ضد درد، ضد التهابی، ضد اسید معده و آنتی‌اکسیدان فرمولاسیون مخلوط موم عسل و گرده را در مدل موش‌های آزمایشگاهی نشان دادند (۱۷). در مطالعه حاضر تأثیر نمونه‌های عسل استان کهگیلویه و بویر احمد در مدل حیوان آزمایشگاهی مبتلابه کاندیدیازیس گوارشی ناشی از کاندیدا/آلبیکنس ارزیابی شده است.

مخمر کاندیدا/آلبیکنس از رایج‌ترین قارچ‌هایی است که به‌خصوص بیماران دچار نقص ایمنی را درگیر نموده و نهایتاً، ممکن است که منجر به عفونت و مرگ شود (۱۸). عسل دارای خواص ضد میکروبی است. Al-Waili نشان داد که نمونه‌های عسل در غلظت‌های ۱۰-۱۰۰٪ تأثیر مهاری علیه قارچ بیماری‌زای انسان کاندیدا/آلبیکنس و باکتری‌های بیماری‌زای انسان از جمله اشریشیا کلی، انتروباکتر کلوآسه، پseudomonas آئروژینوزا، شیگلا دیسانتری، گونه‌های کلبسیلا، هموفیلوس آنفولانزا، گونه‌های پروتئوس، استافیلوکوکوس اورئوس، استرپتوکوکوس همولیتیکوس گروه B در شرایط آزمایشگاهی دارد. علاوه بر این، در مدل حیوان آزمایشگاهی تأثیر ضد میکروبی عسل مورد بررسی قرار گرفت. بهبودی زخم‌های آلوده به باکتری‌های گونه‌های کلبسیلا و استافیلوکوکوس اورئوس ایجاد شده در موش آزمایشگاهی با مصرف موضعی عسل مشاهده نمودند. همچنین با مصرف موضعی عسل در التهاب ملتحمه چشم موش صحرایی ایجاد شده توسط اشریشیا کلی، گونه‌های پروتئوس، استافیلوکوکوس اورئوس، پseudomonas آئروژینوزا، گونه‌های کلبسیلا، بهبودی حاصل شد (۱۹).

اشریشیا کلی و کلبسیلا پنومونیا بود. نتایج حاصل از مطالعات مذکور هم در شرایط آزمایشگاهی و هم بدن حیوان بامطالعه حاضر همسو هستند. مطالعات ضد میکروبی فرمولاسیون هیدروژل موضعی عسل در شرایط آزمایشگاهی و بدن حیوان نشان داد که فرمولاسیون مذکور موجب مهار رشد باکتری‌های پسودوموناس آئروژینوزا، استافیلوکوکوس اورئوس، کلبسیلا پنومونیا و استرپتوکوکوس پیوژنز در شرایط آزمایشگاهی گردید. علاوه بر این، هیدروژل عسل دارای فعالیت بهبود زخم در بدن حیوان آزمایشگاهی در مقایسه با فرمولاسیون مشابه تجاری بود که می‌تواند به‌عنوان درمان مؤثر طبیعی زخم موضعی استفاده شود (۲۹). می‌توان گفت که یافته‌های تحقیقاتی در مورد فعالیت ضد میکروبی و به‌خصوص ضد قارچی عسل در بدن حیوان آزمایشگاهی کمتر مشاهده شده است و نیاز به تحقیقات در این خصوص ضروری است.

نتیجه‌گیری

در سال‌های اخیر گونه‌های کاندیدا/آلبیکنس از رایج‌ترین قارچ‌هایی هستند که از عفونت‌های انسانی جدا می‌شوند. به دنبال افزایش تعداد بیماران دچار نقص سیستم ایمنی و تیمار طولانی‌مدت با آنتی‌بیوتیک‌های مختلف ضد باکتریایی، شیوع عفونت‌های کاندیدیازیس رشد چشمگیری داشته است. علاوه بر این، مقاومت ذاتی و اکتسابی علیه داروهای رایج ضد قارچی مشاهده گردیده است. استفاده از پتانسیل ضد میکروبی ترکیبات با منشأ طبیعی نظیر عسل می‌تواند جایگزین داروهای شیمیایی شوند و یا حداقل به‌عنوان مکمل دارویی مورد استفاده قرار گیرند.

تشکر و قدردانی

نویسندگان این مقاله از مسئولین محترم دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج به دلیل همکاری صمیمانه در اجرای پایان‌نامه دانشجویی (کد ۳۱-۱-۹۵) کمال امتنان را دارند.

تعارض منافع

نویسندگان هیچ‌گونه تعارض منافی را اعلام نکرده‌اند.

گیاه گرمسیری) بر مهار کاندیدیازیس گوارشی ایجادشده توسط کاندیدا/آلبیکنس نشان داد که در مقایسه با نمونه کنترل بدون تیمار، عسل بلوط تأثیر بیشتری بر مهار کاندیدیازیس گوارشی در موش آزمایشگاهی داشته است و از این نظر قابل‌مقایسه با فلوکونازول بوده است. درواقع خواص ذاتی عسل مانند اسمولاریته بالا و اسیدیته و همچنین حضور فلاونوئیدها و اسیدهای فنلی مسئول فعالیت‌های ضد میکروبی و آنتی‌اکسیدانی عسل است. علاوه بر فعالیت ضد میکروبی، آنتی‌اکسیدان و محافظت از بافت، نقش‌های متعددی برای عسل در افزایش پاسخ ایمنی ازجمله القا تولید سیتوکاین‌های التهابی توسط ماکروفاژها، تحریک مهاجرت نوتروفیل و افزایش تولید آنتی‌بادی در نظر گرفته شده است. البته بایستی اذعان نمود که اثبات این حقیقت که بسیاری از فعالیت‌های عسل با استفاده از یک یا چند بخش فعال می‌شود، هنوز به‌طور کامل مشخص نیست (۱۹ و ۲۴). Maglakelidze و همکاران تأثیر ضد باکتریایی و ضد قارچی ترکیب Camelyn M استخراج‌شده از نمونه‌های عسل در شرایط آزمایشگاهی مورد ارزیابی قرار دادند. همچنین تأثیر ضد باکتریایی ترکیب مذکور را در مدل حیوان آزمایشگاهی موردسنجش قرار دادند. نتایج نشان داد که ترکیب Camelyn M تأثیر مهاری قوی علیه باکتری‌ها و گونه‌های مقاوم به فلوکونازول کاندیدا/آلبیکنس، کاندیدا گلابراتا، کاندیدا تروپیکالیس، کاندیدا پاراپسیلوسیس و کاندیدا کروزا در شرایط آزمایشگاهی داشته است. همچنین در مدل حیوان آزمایشگاهی تأثیر ضد باکتری قابل‌توجهی نشان داده است (۲۵). اونق و ادیب حسامی (۲۶) عفونت جلدی تجربی حاصل از کاندیدا/آلبیکنس در خرگوش به‌وسیله عصاره اتانولی بره موم عسل درمان نمودند. نتایج حاصل از مطالعه آن‌ها نشان داد که دوز ۱۰۰۰ میکروگرم/میلی‌لیتر از عصاره اتانولی بره موم عسل در مقایسه با نیستاتین عفونت جلدی تجربی حاصل از کاندیدا/آلبیکنس را سریع‌تر بهبود می‌بخشد. Shamala و همکاران (۲۷) تأثیر ضد باکتریایی عسل علیه اشریشیا کلی و همچنین Qamar و همکاران (۲۸) اثر عسل مانوکا علیه کلبسیلا پنومونیا تولیدکننده آنزیم بتالاکتاماز در شرایط آزمایشگاهی و بدن حیوان آزمایشگاهی ارزیابی نمودند. نتایج به‌دست‌آمده نشان‌دهنده تأثیر عسل علیه باکتری‌های

References

1. Neville BA, d'Enfert C, Bournoux ME. *Candida albicans* commensalism in the gastrointestinal tract. FEMS Yeast Res. 2015; 15(7): pii: fov081.
2. Naglik JR, Richardson JP, Moyes DL. *Candida albicans* pathogenicity and epithelial immunity. PLoS Pathog. 2014; 10(8): e1004257.
3. Banaeian-Borujeni S, Mobini GR, Pourghesari B, Validi M. Comparison of the effect of honey and miconazole against *Candida albicans* in vitro. Adv Biomed Res. 2013; 2: 57.
4. Viuda-Martos M, Ruiz-Navajas Y, Fernández-López J, Pérez-Alvarez JA. Functional properties of honey, propolis, and royal jelly. J Food Sci. 2008; 73(9): R117-124.
5. French VM, Cooper RA, Molan PC. The antibacterial activity of honey against coagulase-negative staphylococci. J Antimicrob Chemother. 2005; 56(1): 228-231.
6. Irish J, Carter DA, Shokohi T, Blair SE. Honey has an antifungal effect against *Candida* species. Med Mycol. 2006; 44(3): 289-291.
7. Banaeian-Boroujeni SH, Rasti-Boroujeni M, Moghim H, Validi M, Mobini Gh, Kazemian A. In vitro effect of honey on *Candida albicans* and *Lactobacillus*. J Shahrekord Univ Med Sci. 2010; 11(4): 52-58. [In Persian].
8. McLoone P, Warnock M, Fyfe L. Honey: a realistic antimicrobial for disorders of the skin. J Microbiol Immunol Infect. 2016; 49(2): 161-167.
9. Estevinho ML, Afonso SE, Feás X. Antifungal effect of lavender honey against *Candida albicans*, *Candida krusei* and *Cryptococcus neoformans*. J Food Sci Technol. 2011; 48(5): 640-643.
10. Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI). Reference method for broth dilution antifungal susceptibility testing of yeasts. Approved standard M27-A3, 3rd ed. Wayne, PA: Clinical and Laboratory Standards Institute, 2008.
11. Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI). Method for antifungal disk diffusion susceptibility testing of yeasts. Approved standard M44-A2, 2nd ed. Wayne, PA: Clinical and Laboratory Standards Institute, 2009.
12. Alizadeh F, Khodavandi A, Zalakian S. Quantitation of ergosterol content and gene expression profile of *ERG11* gene in fluconazole-resistant *Candida albicans*. Curr Med. Mycol. 2017; 3(1): 13-19.
13. Khodavandi A, Harmal NS, Alizadeh F, Scully OJ, Sidik SHM, Othman F, et al. Comparison between allicin and fluconazole in *Candida albicans* biofilm inhibition and in suppression of *HWP1* gene expression. Phytomedicine. 2011; 19(1): 56-63.
14. Khodavandi A, Alizadeh F, Harmal N, Sidik SM, Othman F, Sekawi, et al. Comparison between efficacy of allicin and fluconazole against *Candida albicans* in vitro and in a systemic candidiasis mouse model. FEMS Microbiol Lett. 2011; 315(2): 87-93.
15. Koc AN, Silici S, Ercal BD, Kasap F, Hörmet-Oz HT, Mavus-Buldu H. Antifungal activity of Turkish honey against *Candida* spp. and *Trichosporon* spp: an in vitro evaluation. Med Mycol. 2009; 47(7): 707-712.
16. Anyanwu CU. Investigation of in vitro antifungal activity of honey. J Med Plants Res. 2012; 6(18): 3512-3516.
17. Akkol EK, Orhan DD, Gürbüz I, Yesilada E. In vivo activity assessment of a "honey-bee pollen mix" formulation. Pharma Biol. 2010; 48(3): 253-259.
18. Zaponi A, Anvarinejad M, Farshad Sh, Mehrbani D. Immunomodulating effect of cyclophosphamide in mice infected with *Candida albicans*. J Fasa Univ Med Sci. 2013; 3(4): 291-299. [In Persian].
19. Al-Waili NS. Investigating the antimicrobial activity of natural honey and its effects on the pathogenic bacterial infections of surgical wounds and conjunctiva. J Medicinal Food. 2004; 7(2): 210-222.
20. Rao PV, Krishnan KT, Salleh N, Gan SH. Biological and therapeutic effects of honey produced by honey bees and stingless bees: a comparative review. Rev Bras Farmacogn. 2016; 26(5): 657-664.
21. Patricia V, Vargas O López T, Valle FM. Meliponini biodiversity and medicinal uses of pot-honey from El Oro province in Ecuador. Emirates J Food Agric. 2015; 27(6): 502-506.
22. Theunissen F, Grobler S, Gedalia I. The antifungal action of three South African honeys on *Candida albicans*. Apidologie. 2001; 32(4): 371-379.
23. Küçük M, Kolaylı S, Karaoglu S, Ulusoy E, Cemalettin B, Candan F. Biological activities and chemical composition of three honeys of different types from Anatolia. Food Chem. 2007; 100(2): 526-534.
24. Fernandez-Cabezudo MJ, El-Kharrag R, Torab F, Bashir G, George JA, El-Taji H, et al. Intravenous administration of manuka honey inhibits tumor growth and improves host survival when used in combination with chemotherapy in a melanoma mouse model. PLoS One. 2013; 8(2): e55993.
25. Maglakelidze B, Abashidze G, Dadashidze I, Mshvildadze V, Pichete A, Perreten V, et al. Evaluation of in vitro and in vivo antibacterial and antifungal activity of "camelyn m". In Méndez-Vilas A, editor. Science against microbial pathogens: communicating current research and technological advances. 1th ed. Spain: Formatex Research Center; 2011; p 1211-1215.
26. Ownagh A, Adibhesami M. Treatment of *Candida Albicans* cutaneous infection by ethanol extract of propolis in an experimental model. Med J Tabriz Univ Med Sci Health Serv. 2013; 35(2): 6-11. [In Persian].
27. Shamala TR, Jyothi YPS, Saibaba P. Antibacterial effect of honey on the in vitro and in vivo growth of *Escherichia coli*. World J Microbiol Biotechnol. 2002; 18(9): 863-865.

28. Qamar MU, Saleem S, Toleman MA, Saqalein M, Waseem M, Nisar MA, et al. *In vitro* and *in vivo* activity of Manuka honey against NDM-1-producing *Klebsiella pneumoniae* ST11. *Future Microbiol.* 2018;13(1):13-26.

29. El-Kased RF, Amer RI, Attia DA, Elmazar MMA. Honey-based hydrogel: *in vitro* and comparative *in vivo* evaluation for burn wound healing. *Sci Rep.* 2017; 7(2): 9692.

Original Article

Comparison of the Antifungal Activity of Honey and Fluconazole against *Candida albicans* In Vitro and in an Enteric Candidiasis Mouse Model

Majidi Poya M¹, Khodavandi A^{2*}

1. Department of Microbiology, Yasooj Branch, Islamic Azad University, Yasooj, Iran

2. Department of Biology, Gachsaran Branch, Islamic Azad University, Gachsaran, Iran

Received: 29 Dec 2017

Accepted: 04 Aug 2018

Abstract

Background & Objective: Candidiasis has gained importance due to its increasing prevalence in immunocompromised patients. Antifungal drugs such as fluconazole and amphotericin B are used for the treatment of candidiasis. One of the biggest problems faced in clinical practice is resistance for most of these drugs. The antifungal drugs derived from natural products have helped to overcome this problem. This study evaluated the effects of Kohgiluyeh and Boyer-Ahmad natural honey and fluconazole on *C. albicans* in an enteric candidiasis mouse model.

Materials & Methods: The *in vitro* antifungal activity of honey samples from different sources were evaluated for their ability to inhibit the growth of *C. albicans*. Time kill test was carried out to evaluate the anticandidal activities of the honey tested. Eventually, the efficacy of the best honey tested compared with fluconazole against *C. albicans* was evaluated *in vivo* through an enteric candidiasis mouse model.

Results: The results revealed that the honey tested was able to inhibit *C. albicans*. Our data indicated that oak honey largely represented antifungal activity among the honey tested ($p \leq 0.001$). Treatment of BALB/c mice infected with *C. albicans* showed that treatment with honey was slightly less efficacious than fluconazole treatment in terms of the fungal load reduction, it was still effective against *C. albicans*.

Conclusions: These results demonstrate the efficacy of anticandidal effects of honey extracts both *in vitro* and in an animal model of candidiasis and affirm the potential of honey to be used as an adjuvant therapy in the management of *Candida* infections.

Keywords: *Candida albicans*, enteric candidiasis, honey

***Corresponding Author:** Alireza Khodavandi, Department of Biology, Gachsaran Branch, Islamic Azad University, Gachsaran, Iran.

Email: alireza_khodavandi@yahoo.com

<https://orcid.org/0000-0001-9498-9822>